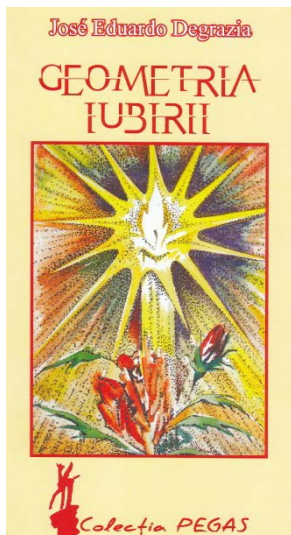

Nicolae DABIJA

Prezentarea cărții „Geometria iubirii”

Autor: José Eduardo Degrazia. Traducător: N. Dabija

Pornind de la siguranța ce domină sfârșitul de mileniu doi în ce privește problema salvării destinului omenirii, disputa, cumpăna, balanța dintre categoriile filosofice ce țin de frumusețe și dragoste înclină când spre una, când spre cealaltă. Aplicând semnul egalității, într-un fel, între Frumusețe și Dragoste, venim cu unele dovezi incontestabile, aroape eminesciene: „Eimmal – / sub tei / luna se așază / pe buzele ei. // În acele clipe / de dumnezeire – // viața mea / era toată iubire. // Ca un răspuns morții / oferit mereu / la întrebarea / lui Dumnezeu” (Melodii, p. 31).

Sau, un alt popas în fugara noastră lectură: „Cântecul greierului / mă trezește din somn. / O stea goală / strălucște pe cer. / Altă stea, goală, / stă alături de mine. / Mulțumesc, greiere, / că m-ai trezit, / pentru a le admira / pe amândouă. / Eu îi ating trupul: / iubita doarme / ca o stea / pe cerul nemărginit” (Stea dezgolită, p. 87).

Iată și poemul „Geometria iubirii”, ce dă nume unui proaspăt și foarte elegant volum de versuri (apărut relativ recent la Chișinău, Editura pentru Literatură și Artă, 116 p., cu o prefață a traducătorului, intitulată „Un mare poet al iubirii”), o traducere recentă din creația poetului brazilian José Eduardo Degrazia, un „mare poet al iubirii”, cum ne convinge de la altitudinea tracilor Orfeu și Spartacus, de la înțelepciunea poemului cu siluetă de femeie: „În glastră / o floare, doar una: / apune și ea / odată cu luna. / Secunda se teme / să fie / dragostea / este geometrie” (p. 20). Sper că am conving și pe îndrăgostitul nostru cititor – cu toții suntem nepoți ai lui Pitagora – că de la Orfeu încoace marile iubiri nasc și mari trăiri, și mari poeți. O lectură mai aprofundată ar putea genera și alte foarte meritate aprecieri pentru creația oaspetelui nostru: „Sunt beat de poezie – / e oră târzie... / eu nu sunt beat de alcool, / sunt beat de poezie. // Luna seamănă raze / și multă melancolie... / Beau în cârciumă vin / amestecat cu poezie” (Beat, p. 51).

Importantă e siguranța ce transpare printre originale metafore și imagini degraziane că acum, în mileniul trei, doar frumusețea și iubirea, descărcată de alaiul pustietății morale, ar mai putea salva omenirea. Ce păcat că „o lună beată” de admirația frumuseților lumești și spirituale hălăduiește solitară și nu se știe dacă ar convinge efemerul paradigmei umane...